

**Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția
00382 / 03.07.2017
și pentru admitere la publicare în volum tipărit**

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS)	Opera autentică (OA)
Suspicious work	Authentic work
OS	FRUNZETI, Teodor și BUȘE, Dorel. <i>Relații Internaționale</i> . București: Editura Universității Naționale de Apărare "Carol I" (UNAp). 2011.
OA	TODEREAN Olivia. <i>Feminismul în Relațiile Internaționale</i> . MIROIU Andrei, UNGUREANU Radu-Sebastian (coordonatori), BIRÓ Daniel, DÎRDALĂ Lucian-Dumitru și TODEREAN Olivia. <i>Manual de relații internaționale</i> . Iași; București: Polirom. 2006. p. 165-177.
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
p.132:13 – p.136:00	p.165:04 – p.165:06; p.165:18 – p.165:22; p.166:01 – p.166:06; p.166:12 – p.168:02; p.168:15 – p.168:25; p.169:11 – p.169:21; p.170:01 – p.170:16; p.171:12 – p.171:15; p.174:13 – p.174:26; p.175:26 – p.176:38
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) rezumate dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată anterior, prin parafrază, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
7.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
8.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
9.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
12.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
13.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiata sau suspicioasă de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicioasă de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicioase.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicioasă, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicioase prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspicioasă se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

Andrei Miroiu, Radu-Sebastian Ungureanu (coordonatori),
Daniel Biró, Lucian-Dumitru Dîrdală, Olivia Toderean,
Ionuț Apahideanu, Simona Soare, Stanislav Secrieru

MANUAL DE RELAȚII INTERNATIONALE

POLIROM
2006

Seria *Collegium. Relații internaționale* este coordonată
de Lucian-Dumitru Dîrdală și Andrei Miroiu.

© 2006 by Editura Polirom

www.polirom.ro

Editura POLIROM

Iași, B-dul Carol I nr. 4, P.O. Box 266, 700506

București, B-dul I.C. Brătianu nr. 6, et. 7, ap. 33, O.P. 37; P.O. BOX 1-728, 030174

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României:

Manual de relații internaționale / coord.: Andrei Miroiu, Radu-Sebastian Ungureanu;
Daniel Biró, Lucian-Dumitru Dîrdală, Olivia Todorean,... – Iași : Polirom, 2006

ISBN (10) 973-46-0429-5

ISBN (13) 978-973-46-0429-6

- I. Miroiu, Andrei (coord.)
- II. Ungureanu, Radu-Sebastian (coord.)
- III. Biró, Daniel
- IV. Dîrdală, Lucian-Dumitru
- V. Todorean, Olivia

327(100)(075.8)

Printed in ROMANIA

Olivia Todorean

Feminismul în Relațiile Internaționale

Introducere

În economia cărții de față, o abordare a ansamblului contribuțiilor feministe la studierea relațiilor internaționale este o încercare dificilă, întrucât presupune o sinteză a mult mai mult decât o anumită teorie sau chiar școală de gândire. Se impun, tocmai de aceea, câteva precizări dintru început. Ca o primă observație, acest capitol discută modul în care abordările de gen au devenit parte a Relațiilor Internaționale, așa cum sunt ele concepute astăzi, ca domeniu distinct de cercetare. Este principalul motiv pentru care, spre deosebire de unele manuale consacrate de Relații Internaționale utilizate în cercurile academice occidentale, capitolul se referă la feminism *în* Relații Internaționale, nu la feminism *și* Relații Internaționale. Parcurgerea unei bibliografii extinse și înțelegerea ei sedimentată și filtrată de timp duc la concluzia că genul sau teoriile feministe își au rostul lor numai atunci când sunt scrise și receptate ca parte a domeniului Relațiilor Internaționale, nicidecum în cazul alăturării stranii, forțate, a două domenii distincte precum feminismul (de obicei deloc sau prost înțeles, ca termen) și Relațiile Internaționale.

A doua observație este că, atunci când discutăm despre feminism în Relațiile Internaționale, dacă dorim să respectăm rigoarea științifică, trebuie să tratăm de fapt în mod clar cele câteva tipuri distincte de teorii de inspirație feministă în Relațiile Internaționale și, în același timp, abordările de gen ale unor fenomene concrete ale realității și politicii internaționale de astăzi. Pentru cititorii care au lecturi din literatura feministă sau cunoștințe de studii de gen, nu va fi o surpriză ideea că nu există un singur feminism, ci o pluralitate de curente feministe, inclusiv în Relațiile Internaționale. Pentru ceilalți, sperăm ca acest capitol să aducă, printre altele, și noutatea descoperirii unei multitudini de idei și curente, uneori contradictorii, desemnate în mod obișnuit prin eticheta „feminism”.